

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 16Csp/96/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6622203509
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Kucbel
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2023:6622203509.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, pred sudcom JUDr. Dušanom Kucbelom, v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúca prostredníctvom pobočky zahraničnej banky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 258 713, právne zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 234 547 proti žalovanému S. G., J.. XX.XX.XXXX, G. O. XX, o zaplatenie 305,90 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 127,05 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 25,50 Eur od 17.01.2020 do zaplatenia.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov konania.

IV. Súd návrh žalovaného na splácanie dlhu v splátkach po 10 - 15 Eur z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie 305,90 Eur s príslušenstvom na základe zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 16.07.2017. Obsahom zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému úver vo forme úverového rámca do výšky 5000 Eur. Podľa bodu 1.5 zmluvy žalovaný čerpal úver spôsobom, že bol priamo poskytnutý na účet predajcu tovaru. Žalovaný po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpal z úverového rámca peňažné prostriedky v sume 833,90 Eur z toho 802 Eur bolo poskytnuté na účet predajcu a 31,90 Eur predstavovali poplatky, ktoré vyúčtoval v súlade so zmluvou. Uvedené skutočnosti potvrdzuje výpis z účtu ako aj potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov. Podľa článku 4.3 zmluvy sa žalovaný zaviazal splácať úver v pravidelných mesačných splátkach, čo nespĺnil, keďže uhradil len sumu 586,50 Eur. Z toho dôvodu v súlade s článkom 7.1 zmluvy žalobca vyhlásil dňa 16.01.2020 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa dlh stal splatným v celom rozsahu. Neuhradené záväzky žalovaného predstavujú sumu 305,90 Eur z toho 278,45 Eur z titulu istiny, 9,45 Eur z titulu dlžného poistného z úveru, 18 Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a zákonné úroky z omeškania.

2. Súd vyzval žalobcu uznesením č. k. 16Csp/96/2022-45 zo dňa 17.10.2022 na doplnenie skutkových tvrdení a dôkazov o tom, že bola splnená podmienka pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Vyzval ho podľa § 138 CSP na späťvzatie žaloby o zaplatenie poistného a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, pretože k nim nie sú uvedené rozhodujúce skutkové tvrdenia. Poučil žalobcu, že nepovažuje nárok na zaplatenie istiny prevyšujúcej sumu 215,50 Eur za dôvodný a vyzval ho na späťvzatie žaloby v tejto časti.

3. Žalobca vo vzťahu k výzve na doplnenie skutkových tvrdení zobral žalobu späť v časti zaplatenia nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 18 Eur a poistného v sume 9,45 Eur. Zároveň predložil a označil ako dôkaz výzvu na zaplatenie dlžnej časti úveru spolu s podacím hárkom.

4. Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 05.01.2023 doplnil skutkové tvrdenia, že eviduje voči žalovanému neuhradené záväzky v sume 278,45 Eur z titulu zvyšku dlžnej istiny z mesačných splátok splatných k 10.07.2019 až 10.01.2020 spolu v sume 169,05 Eur a zvyšku istiny v sume 109,40 Eur na základe mimoriadnej splatnosti úveru.

5. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní dňa 13.01.2023 ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že predmetnú pohľadávku chcel zaplatiť, ale nemal skadiaľ. Mrzí ho, že má predmetný dlh, je na úrade práce a nemá z čoho platiť. Navrhol splácať predmetný dlh v splátkach po 10 - 15 Eur mesačne.

6. Súd podľa § 150 ods. 1 CSP v spojení s § 186 ods. 2 CSP považoval v konaní za nesporné, žalobca a žalovaný uzavreli dňa 16.07.2017 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému v cene tovaru alebo služby vo výške 812 Eur s prvou výškou čerpania revolvingového úveru v sume 802 Eur za odplatu 24% ročne, t.j. úroku z úveru, pričom splatnosť mesačnej splátky bola 10.deň v mesiaci. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá na minimálne 3% z aktuálnej výšky úverového rámca. Z listinného dôkazu nachádzajúceho sa na čl. 14 súdneho spisu a to potvrdenia žalobcu, súd mal za nesporné, že žalovanému bola poskytnutá suma v zmysle uvedeného úveru vo výške 802 Eur. Súd v konaní tiež nepovažoval za sporné, že žalovaný zaplatil na predmetný úver doposiaľ sumu 586,50 eur. Súd nepovažoval za sporné, že žalobca listinou zo dňa 23.01.2020 oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 16.01.2020, ktorú si žalovaný prevzal dňa 27.01.2020. V konaní nebolo tiež sporné, že žalobca zaslal žalovanému dňa 03.10.2019 výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 01.10.2019, v ktorej bol žalovaný upozornený na to, že v prípade ak nedôjde k úhrade pohľadávky pristúpi žalobca k mimoriadnej splatnosti predmetného úveru. Podľa listiny nachádzajúcej sa na čl. 52 súdneho spisu, a to je sledovanie zásielky bola predmetná výzva žalovanému doručená dňa 07.10.2019. Podľa prehľadu bankového účtu nachádzajúceho sa na čl. 15 súdneho spisu bolo nesporné, že výška mesačnej splátky predstavovala sumu 25,50 Eur.

7. Žalobca dňa 25.10.2022 zobral žalobu v časti o zaplatenie pohľadávky vo výške 18 Eur titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a v časti dlžného poistného vo výške 9,45 Eur späť spolu s príslušným úrokom z omeškania. Na základe toho sa v zmysle § 145 ods. 3 CSP považuje za predmet konania nárok žalobcu na zaplatenie sumy 278,45 Eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 278,45 Eur od 17.01.2020 do zaplatenia spolu s nárokom na náhradu trov konania.

8. Súd subsumoval uplatnený nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako spotrebiteľsky právny vzťah podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd mal za preukázané, že sporové strany uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom podľa § 2 písm. d) žalobca sa zaviazal žalovanému poskytnúť úver a žalovaný sa podľa zmluvy zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady veriteľa s tým spojené. Žalobca svoj nárok na zaplatenie dlžnej sumy odvodzoval z vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ktorú uskutočnil dňa 16.01.2020 v súlade s článkom 7.1 úverovej zmluvy, podľa ktorého ak žalovaný nesplácal poskytnutý úver riadne a včas bol žalobca oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

9. Táto dohoda zmluvných strán nachádza svoje zákonné zakotvenie v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Právo žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka ako veriteľa je v spotrebiteľských sporoch modifikované ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého mohol žalobca mimoriadne zosplatiť úver až po uplynutí troch mesiacov od omeškania zo zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (k tomu porovnaj napríklad bod 9. rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/26/2021 zo dňa 14.12.2021). Právo na mimoriadne zosplatenie úveru však mohol žalobca využiť len do splatnosti najbližšej splátky po uplynutí troch

mesiacov, od kedy sa žalobca dostal do omeškania. Podmienkou však je, aby v uvedenej lehote 3 mesiacov a najneskôr do splatnosti splátky, ktorá po 3 mesiacoch od omeškania s plnením splátky nasleduje, bol žalovaný upozornený v lehote 15 dní na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru. Ak k takejto výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v danej lehote zo strany veriteľa nedošlo, žalobcovi ako veriteľovi právo na mimoriadne zosplatnenie úveru nevzniká. To rovnako podľa názoru súdu platí aj na prípad, ak veriteľ síce upozornil dlžníka na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru z dôvodu neplnenia predchádzajúcich splátok, avšak svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k uvedeným splátkam v zákonnej lehote upravenej ako lex specialis § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevyužil. Stručne povedané, pre vznik nároku na mimoriadne zosplatnenie úveru veriteľom sa vyžaduje, aby veriteľ adresoval dlžníkovi výzvu, ktorou ho upozorňuje na túto možnosť až potom, ako sa dlžník dostal do omeškania so splátkou, ktorá následne vyvolala predčasnú splatnosť úveru. V prípade, ak veriteľ následne nepristúpi vo vzťahu k takejto splátke k uplatneniu práva na mimoriadne (predčasné) zosplatnenie úveru, je povinný v prípade omeškania dlžníka s plnením ďalších splátok opätovne upozorniť dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

10. Uvedenú interpretáciu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka súd vymedzil jednak z textu právnej úpravy, podľa ktorej právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže dodávateľ uplatniť po uplynutí troch mesiacov od omeškania dlžníka a súčasne ak bol dlžník upozornený na uplatnenie tohto práva. Ak by bolo cieľom zákonodarcu, aby upozornenie dlžníka postačovalo ešte pred tým, ako došlo k nezaplateniu splátky, ktorá neskôr mimoriadnu splatnosť úveru vyvolala (napríklad dlžník bol upozornený na túto možnosť vo vzťahu k starším neuhradeným splátkam a veriteľ k uvedeným splátkam svoje právo v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka nevyužil), nemalo by v texte § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zmysel slovné spojenie „a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej na uplatnenie tohto práva“. Inak by predsa postačovalo, aby zákonodarca v texte právnej úpravy uviedol „a upozornil spotrebiteľa ....“. Súd vo vzťahu k uvedenej interpretácii dodáva, že opačný výklad by pre spotrebiteľa (dlžníka) znamenal neprimeraný zásah do jeho práv ako slabšieho subjektu a mohol by pre veriteľov vytvárať priestor na špekulatívne konanie v rozpore s princípom, podľa ktorého práva patria bdelym. Znamenalo by to, že pre mimoriadne zosplatnenie úveru veriteľom by postačovala upozorňujúca výzva za obdobie minulé (t. j. za staršie splátky) a k zosplatneniu úveru by následne došlo pre splátku, ktorej omeškание zo splácaním mohlo pokojne nastať až po značnom období od predchádzajúcej upozorňujúcej výzvy o mimoriadnom zosplatnení úveru. To je v rozpore s princípom právnej istoty spotrebiteľa, ako slabšieho subjektu, ktorému má byť vždy aktuálne pred využitím práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka poskytnutá jednoznačná informácia od veriteľa o tom, že ak nesplatí svoje omeškané záväzky, môže dôjsť k predčasnemu zosplatneniu úveru.

11. V predmetnej veci ostal predmetom konania nárok žalobcu na zaplatenie istiny v sume 278,45 Eur. Nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovanému úver v sume 802 Eur. Žalobca si však do istiny nároku podľa jeho rozhodujúcich skutočností aj prirátal sumu 31,90 Eur, čo podľa neho predstavovali poplatky, ktoré boli žalovanému účtované v súlade so zmluvou o úvere. Žalobca však k uvedeným poplatkom neuviedol žiadne skutkové tvrdenia, čím vo vzťahu k tomuto nároku nesplnil bremeno tvrdenia. Súd zároveň nie je oprávnený a ani povinný za žalobcu vyhľadávať rozhodujúce skutkové tvrdenia z predložených dôkazov. Na základe toho súd mal za preukázané, že žalovanému bola poskytnutá suma úveru 802 Eur, od ktorej je potrebné odpočítať úhrady žalovaného v priebehu trvania zmluvného vzťahu vo výške 586,50 Eur. Žalobcovi tak mohol vzniknúť nárok na zaplatenie istiny v sume 215,50 Eur, ktorý predstavuje rozdiel medzi sumou 802 eur a zaplatených 586,50 Eur. Tento nárok žalobcu by súd mohol priznať iba v prípade, ak by žalobca preukázal, že došlo k platnému a účinnému mimoriadnemu zosplatneniu úveru v intencióch vyššie uvedeného výkladu. Žalobca výzvu, ktorou upozornil žalovaného na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru datoval dňa 01.10.2019 a bola žalovanému doručená dňa 07.10.2019. Ešte predtým, ako nastalo omeškание žalovaného s plnením splátky, ktorá v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyvolala mimoriadne zosplatnenie úveru. Išlo o nezaplatenú splátku, ktorej splatnosť nastala dňa 10.10.2019, s omeškaním plnenia sa dostal žalovaný počnúc dňom 11.10.2019. Teda ak následne žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 16.01.2020, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splátkou splatnou v 10.10.2019, nepreukázal, že žalovaného po splatnosti splátky za október 2019 upozornil na možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru. Na základe toho má súd za to, že neboli splnené zákonné podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to súd považuje jednostranný právny úkon - oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nachádzajúce sa na č. I. 16 súdneho spisu za neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože odporuje § 53 ods. 9 Občianskeho

zákonníka. Dôsledkom absolútnej neplatnosti právneho úkonu takýto úkon nemohol vyvolať žiadne právne účinky. Z toho dôvodu žalobcovi nevzniklo právo požadovať úhradu nezaplatenej časti úveru naraz. Žalobcovi však ostalo právo požadovať od žalovaného plnenie úveru v dohodnutých splátkach.

12. Žalobca však vo vyjadrení dňa 05.01.2023 uviedol, že istina v sume 169,05 Eur predstavuje nárok žalobcu na zaplatenie splátok za obdobie od 10.07.2019-10.01.2020. Tým žalobca doplnil rozhodujúce skutkové tvrdenia ohľadne svojho nároku, keď špecifikoval nárok v uvedenej časti (169,05 Eur) čo do dôvodu (splátky za obdobie od 10.07.2019 - 10.01.2020 ako aj do výšky. Súd potom vychádzal z nesporných skutočností, podľa ktorých výška jednotlivých splátok z prehľadu úverového účtu predstavovala sumu 25,50 Eur.

13. Súd je v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka povinný prihliadať z úradnej moci na premlčanie nároku uplatneného voči žalovanému ako spotrebiteľovi, bez ohľadu na námietku dlžníka. Premlčanie v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje oslabenie práva žalobcu na plnenie v dôsledku uplynutia všeobecnej premlčacej lehoty troch rokov, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvý krát (§ 101 Občianskeho zákonníka). Pri dohodnutom plnení v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti (§ 103 Občianskeho zákonníka). Následkom uplynutia premlčacej doby a zistenia tejto skutočnosti súdom podľa § 54a Občianskeho zákonníka je, že premlčané právo nie je možné vymáhať.

14. Súd v danej veci zistil, že žalobca podal žalobu na súd dňa 09.09.2022, t. j. po uplynutí všeobecnej premlčacej doby vo vzťahu k splátkam splatným dňa 10.07.2019 a 10.08.2019. Premlčacia doba uvedených splátok v súlade s § 103 a 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka uplynula ku dňu 11.07.2022 a 11.08.2022. Preto súd žalobcovi nárok na zaplatenie uvedených splátok s poukazom na § 54a Občianskeho zákonníka nepriznal. Nárok žalobcu preto súd považoval za dôvodný vo vzťahu k skutkovo vymedzeným a nezaplateným splátkam od 10.09.2019 - 10.01.2020 v sume 5 x 25,50 Eur, t. j. spolu 127,05 Eur.

15. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Žalobca ďalšie splátky, ktoré žalovaný nezaplatil riadne skutkovo nevymedzil, a jeho nárok na zaplatenie zvyšnej časti istiny z titulu ním tvrdenej mimoriadnej splatnosti úveru (vo vyjadrení doručenom súdu dňa 05.01.2023) mu z dôvodu neúčinnosti mimoriadneho zosplatnenia úveru súd nemohol priznať. Žalobca tak vo vzťahu k zvyšným neuhradeným splátkam neunesol vlastné bremeno tvrdenia uvedeného zvyšku nároku. V súvislosti s tým súd uvádza, že v sporovom konaní je základnou povinnosťou žalobcu, uviesť rozhodujúce skutkové tvrdenia a predložiť za účelom ich preukázania dôkazy tak, aby bol v spore úspešný vo vzťahu k nároku, ktorý žaluje. Podmienkou však je, aby súd vedel tieto rozhodujúce skutkové tvrdenia, podporené príslušným dôkazmi podradiť (subsumovať) pod konkrétne ustanovenia právnej normy. Pritom platí, že súd nie je povinný za žalobcu vyhľadávať rozhodujúce skutočnosti z masy predložených dôkazov, aby tým nahrádzal procesnú nečinnosť žalobcu. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Súd môže vykonať dôkazy na zistenie a preukázanie rozhodujúcich skutočností. Nie naopak. Dôkazy nemajú slúžiť na to, aby na základe výsledkov dokazovania bolo možné vyvodiť rozhodujúce skutkové tvrdenia pre aplikáciu konkrétnej hmotnoprávnej normy. Dokazovanie nemá slúžiť strane sporu na to, aby prostredníctvom neho zistila, či existujú skutočnosti v jej prospech (pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 571). Civilné sporové konanie je ovládané prejednávou zásadou, v súlade s ktorou je úspech procesnej strany definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňou nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Z prejednanej zásady potom následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého každá strana je povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorej sa domáha. Strana domáhajúca sa týchto právnych následkov ponese aj nepriaznivé dôsledky stavu non liquet (neobjasneného určitého skutkového stavu), teda procesných následkov toho, ako by bolo zistené, že k naplneniu skutkových predpokladov hypotézy právnej normy, ktorej účinkov sa domáhala, nedošlo (nálezný Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 24/2019 zo dňa 09.06.2020). Súd žalobcu vyzval v spore o preukázanie splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom ho poučil, že jej nepreukázanie môže znamenať pre neho zamietnutie žaloby pre neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Na základe toho žalobca bol predvídateľne poučený o možnosti, že vo vzťahu k nároku požadovať zaplatenie zvyšnej časti úveru z titulu mimoriadneho zosplatnenia nemusí byť úspešný. Mal z toho dôvodu možnosť

predvídať a uviesť in eventum rozhodujúce skutočnosti o konkretizáciu jednotlivých nezaplatených splátok, tak ako to urobil za obdobie od 10.07.2019 - 10.01.2020. Keďže tak nepostupoval, musí znášať následky nedostatkov uplatneného procesného útoku (§ 149 CSP).

16. Pokiaľ už raz žalobca bol vyzvaný na doplnenie skutkových tvrdení, nebol daný dôvod, aby ho na to súd opakovane vyzval. Žalobca si sám zvolil možnosť nezúčastniť sa pojednávania. Tým sa zároveň vzdal práva na poskytnutie predbežného právneho názoru podľa § 181 ods. 2 CSP. Preto musí niesť procesný následok svojej neúčasti na pojednávaní. Ak nemohol súd poskytnúť sporovej strane poučenie o predbežnom právnom názore, pretože sa nedostavila na pojednávanie, nie je oprávnený a ani povinný mu oznamovať toto predbežné poučenie inak a nie je povinný z tohto dôvodu odročovať pojednávanie (k tomu pozri uznesenie Ústavného súdu ČR zo dňa 27.10.2010 sp. zn. III. ÚS 2848/10).

17. Žalobcovi ako veriteľovi vzniklo právo v súvislosti s omeškaním žalovaného podľa § 517 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. požadovať úrok z omeškania vo výške 5 % ročne. Žalobca však nárok na úrok z omeškania vymedzil od 17.01.2020, čím je súd v spore v rámci prejednávanej zásady viazaný. Keďže žalobcovi ostal nárok požadovať plnenie v jednotlivých splátkach, žalovaný sa dostal do omeškania v súvislosti s plním každej splátky zvlášť. Z toho dôvodu súd žalobcovi priznal nárok na úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 25,50 Eur, t. j. za splátku v mesiaci január 2020, počnúc dňom 17.01.2020 tak, ako to stanovil žalobca. V prevyšujúcej časti nárok žalobcu na úroky z omeškania zamietol.

18. Súd zamietol návrh žalovaného na plnenie nároku žalobcu v splátkach, pretože k tomu nezistil žiadne vážne dôvody. Prihliadol pritom na výšku priznanej pohľadávky, ako aj na skutočnosť, že žalovaný vzniesol uvedený nárok až na pojednávaní, hoci mu bola žaloba riadne a včas doručená. Z toho dôvodu súd nemohol bez ďalšieho stanoviska žalobcu priznať nárok na plnenie splátkach. Zároveň vzal do úvahy aj skutočnosť, že možnosť požiadať žalobcu o plnenie v splátkach má aj po právoplatnosti tohto rozhodnutia či už priamo, alebo v rámci exekúcie.

19. Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP pomeriavaním úspechu sporových strán vo veci. Žalobca bol úspešný v spore v rozsahu 45,70 % oproti úspechu žalovaného v rozsahu 54,30 %. S poukazom na vzájomný pomer úspechu strán sporu súd o trovách rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení trojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí - odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 C. s. p.). Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel - Exekučný poriadok.